Atenció, espòiler!

QUIM CURBET

Abans, quan algú ens explicava l'argument d'una pel·lícula o d'un llibre, li dèiem «no m'espatllis el final!», ara diuen «no em facis un espòiler» que és el mateix, però queda més fi. No ens agrada que ens avancin la conclusió d'una trama fictícia, perquè sentim una mena ?d'?es?trany plaer en veure'ns sorpresos pels girs finals d'una novel·la o d'un guió cinematogràfic. Amb la història -la de veritat- no passa, perquè tots sabem com acaba.
La història de la humanitat és un conte que comença pel final i tots vivim contínuament en aquest final, que anomenem present. Tot el que ha passat abans ja ho sabem, o si més no, sabem que algun dia s'acabarà sabent i que no ens sorprendrà. Tothom sabia perfectament que allò de les armes de destrucció massiva del règim de Saddam Hussein era una invenció de la CIA i que la guerra d'Iraq, promoguda pels tres senyors aquells de la famosa foto de les Açores, era innecessària.
Tots ho sabíem, però no en teníem la certesa. Ara han sortit a la llum les proves que ens confirmen que tot era un engany i no passa res, el món continua girant i el Tour de França va cremant etapes. Els tres senyors de les Açores -Bush, Blair i Aznar-, pobrets, eren els únics que no estaven al «lloro» i encara els haurem de compadir, perquè a ningú li agrada que li expliquin que la pel·lícula que ells creien que acabava bé, resulta que acaba malament, molt malament.
De fet, tots sabem que ens enganyen i probablement mereixem ser enganyats. Els diaris són l'exemple perfecte d'aquesta voluntat de mentir universal. Comencen sempre a primera pàgina amb titulars que treuen guspires, per acabar diluint-se en les pàgines esportives o amb les notícietes de societat. La història és material fungible, es consumeix amb l'ús i val més no tenir encesa la bombeta de la consciència, no fos cas que ens fes saltar els ploms.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/07/09/atencio-espoiler/793009.html?utm_source=rss